

ਸਿਵਲ ਸਮੀਖਿਆ

ਐਸ.ਕੇ.ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸਾਹਮਣੇ

ਐਨ.ਸੀ. ਮਲਿਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਭਾਈ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਐਂਡ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ, -ਜਵਾਬਦੇਹ

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 210-ਡੀ.

12 ਮਈ 1966

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ (1877 ਦਾ 1)-ਧਾਰਾ. 42-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XLVII) ਧਾਰਾ- 34 ਸਿਰਫ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਕੀ ਮੁਦਈ ਜਦੋਂ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ-ਹੋਰ ਰਾਹਤ-ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਤੇ- ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ- ਕੀ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਹੈ।

ਵਾਚਿਆ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵਾਚਿਆ, ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1877 (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦਾ ਧਾਰਾ. 34) ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ "ਹੋਰ ਰਾਹਤ" ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਕੋਈ ਰਾਹਤ"। "ਅੱਗੇ ਰਾਹਤ" ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਜਿਹੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਰਾਹਤ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇ ਸਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ. ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਇਹ ਅੱਗੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1877 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਅੱਗੇ ਰਾਹਤ" ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਦੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਚਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ

ਐਨ ਸੀ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਭਾਈ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਅਤੇ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, (ਕਪੂਰ, ਜੇ.)

ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

12 ਮਈ 1964 ਦੇ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸਬ-ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਦੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੇ ਐਕਟ V ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ, 1918 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹਤ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮਰਫੀ ਰੇਡੀਓ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਬਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਦੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸੁੱਧ ਰਾਹਤ ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਚ. ਹਾਰਡੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਵਾਈ ਕੇ ਸਭਰਵਾਲ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਨ.ਸੀ. ਚੈਟਰਜੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਧਮ ਰਾਜ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.-ਐਨ. ਸੀ. ਮਲਿਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਮੁਦਈ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਭਾਈ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਅਤੇ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮਰਫੀ ਰੇਡੀਓ (ਇੰਡੀਆ) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮੀਟਿਡ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-

"ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਮਰਫੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਸਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ।"

ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸਾਂ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸਨ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ 1961 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 449-ਡੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ੇਅਰ, ਮਰਫੀ ਰੇਡੀਓ (ਇੰਡੀਆ) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰਫੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।) ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਸੀ

ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਅਤੇ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ। ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ 26 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਦੇ ਮਹਾਜਨ ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਵਿਕਰੀ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਦੱਖਿਆ ਗਿਆ-

"ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ੇਅਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਉਸਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਾ। ਉਹ ਬਦਲਵੀਂ ਰਾਹਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਮਿਟਾਉਣੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ:-

"ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਕਤ ਮਰਫੀ ਰੇਡੀਓ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਬਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਦੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ੇਅਰ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

(ਏ) ਮੁਦਈ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਐਨ ਸੀ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਭਾਈ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਅਤੇ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ (ਕਪੂਰ, ਜੇ.)

(ਬੀ) ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਰਫੀ ਰੇਡੀਓ (ਇੰਡੀਆ), ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ 1,000 ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ੇਅਰ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਨੇ 5000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ।

(ਸੀ) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮਰਫੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ।

(ਡੀ) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਰਫੀ ਰੇਡੀਓ (ਇੰਡੀਆ), ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਖਾਲੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਫਾਰਮ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੇਅਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ; ਅਤੇ

(ਈ) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਉਕਤ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਖਾਲੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਫਾਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਸ਼ੇਅਰ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾਏ ਹਨ।

ਮੁਦਈ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ 15,000 ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਸੰਬੋਧਿਤ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਕਿ ਸਿਰਫ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਰਫੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

(1) ਕੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਹੈ?

(2) ਕੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ?

ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ (1) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ (2) 'ਤੇ ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮਰਫੀ ਰੇਡੀਓ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਬਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚਕਾਰ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਰਾਹਤ ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਮੁਦਈ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਹੈ।

ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1877 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

"ਬਸਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ, ਸਿਰਫ਼ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ "ਹੋਰ ਰਾਹਤ" ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਕੋਈ ਰਾਹਤ"। "ਅੱਗੇ ਰਾਹਤ" ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਜਿਹੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਰਾਹਤ ਵੀ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਇਹ ਅੱਗੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਅੱਗੇ ਰਾਹਤ" ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਹਾਲਾਤ ਕੀ ਹਨ? ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੈਦੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੱਤਰ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ੇਅਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫਰਵਰੀ 1954 ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਨਾ ਮੋੜਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੁਦਈ ਵਿਚਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਲੀ ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਵੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਪੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਐਨ ਸੀ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਭਾਈ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਅਤੇ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, (ਕਪੂਰ, ਜੇ.)

ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁਦਾਲਾ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਸੀ, ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਚਨਬੱਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਮੁਦਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ, ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਰਾਹਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਰਫੀ ਰੇਡੀਓ (ਇੰਡੀਆ) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਧ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਇਸ ਲਈ, ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ *ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਲੀਪ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1) 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਦਾ ਕੇਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੁਆ, ਜੇ., "ਸਾਮ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਗੋਦਾਧਰ ਮੰਡਲ, (2) ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸੰਚਾਲਨ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਮੁਦਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦੁਆ, ਜੇ., ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ।"

ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਮੁਦਈ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ

(1) 1964 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 234.

(2) 9 ਆਈ.ਸੀ. 377

ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ ਨੂੰ ਸੌਦੇ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਿਰਾਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਗੁਣਵੱਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਿਰਾਂ 18 ਮਈ, 1966 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

#ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਦੁਆਰਾ: ਸਰਵੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ